

[PROMYCZEK *sb m*

I du (cum nm) pr(o)myczk(o)ma.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „promyk” ‘coś podłużnego, wąskiego’: smużka dymu: tylko trzema promyczkoma dym się ukazywał wzgórze DziałDiar 274.

*Cf **PROMYSZCZEK***

MPi